मध्वेव कर्तृभूतमात्मानं अपाययत् निस्पृहमपि रक्षोगणं सुरा पानमकारयत् मधुगुणादेव पानात् ञेर्ढेऽञौ घेइति मं अञौ म धुनः कर्म्मत्वात् मधु कीदृशं स्वच्छं निर्म्मलं सोत्पलं प्रियाकर्णोत्पल प्रतिविम्बात् सौरभाय प्रक्षिप्तोत्पलं वा सुरतामोगे सुरतविमर्द्दे विश्रम्भस्य विश्वासस्य उत्पादनं जनकं कभावेऽमीति कर्त्तरि अनट् भावेऽनटि रूपकालङ्कारोवा नन्द्यादित्वाद्वाऽनः उत्पादनक्षम मिति पाठस्तु सुगमएव ॥ ४१ ॥

अभीषयन्त ये शक्रं राक्षसारणपण्डिताः। अवि स्मापयमानस्तान् कपिराटीद्गृहाद्गृहं ॥ ४२ ॥

अभीत्यादि। एवं रक्षस्सु यथायथं चेष्टमानेषु ये राक्षसा रणपण्डिताः संग्रामविज्ञाः शक्रमभीषयन्त भीषितवन्तः भीस्भ्यो र्हेतुभयइति तङ् भियोहेतुभये षुक् भयग्रहणमुपलक्षणं तेन स्मयतेरपि भवति तानसौ कपिरविस्मापयमानः विस्मयमकार यन् नित्यं स्मयतेरित्यात्वं गृहाद्गृहमाटीत् गतवान् लुङि रूपं ॥ ४२ ॥ ज०म०

अभीषयन्तेत्यादि। रणे पण्डिताः कुशलाये राक्षसाः श त्रून् अभीषयन्त त्रासितवन्तः तान् अविस्मापयमानः विस्मिता न्न कारयन् मधुपानाद्यासक्ततया तैरविज्ञातइति भावः असौ कपिर्गृहात् एकस्मात् गृहमपरमाटीत् जगाम भीर्भीष्वेति ञौ मं भीषादेशश्च अत्र घाद्ध्वर्थइत्यनुवर्त्तते अत्र ध्वर्थोभयं भ०